

καὶ δὲν γνωρίζουν νὰ κρημνίσουν ὑπερρίαλα τείχη μπαίνουν-
τα εἰς τὴν μύτην τοῦ δήμου, ἀλλὰ περιμένουν νὰ πλουτίσῃ
ὁ δῆμος διὰ νὰ πληρώσῃ δάκτυλον καὶ λίραν τῆς δημοσίας
ὁδοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δρομοκῆπου. Ὁ δὲ κ. Κοσινά-
κος κατακλίσκει εἰς παιδαριώδη τὴν παλληκαρώσυνην του
καὶ δὲν τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς δέκα ἐργατῶν, νὰ τὸν κρημνίσῃ
τὸν κῆπον καὶ ν' ἀποδώσῃ τὰ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἐδόν.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ !!!

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων προπαρascκευῶν, αἵτινες πρὸ ἡμερῶν
ἐγένοντο ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας πρὸς
πανηγυρισμὸν τῆς στέψεως τοῦ Τσάρου, οἱ περὶ τὸν ἀνθη-
γεμόνα στρατηγὸν Κάουλθαρος ἐφρόντισαν νὰ περισυλλέξω-
σι 500 περίπου περιτρίμματα τοῦ βουλγαρικοῦ ὄχλου καὶ
ἀναβαπτίσαντες αὐτὰ ἐν τῇ μακεδονικῇ κολυμβήθρᾳ ν' ἀ-
ποδώσωσιν αὐτοῖς τὴν ιδιότητα πρεσβεΐας τοῦ μακεδονικοῦ
λαοῦ καὶ νὰ ὑπαγορεύσωσι τοῖς ἀρχηγεῖς αὐτῶν τὸ μάθη-
μα, ὅμει μετὰ τινος ἡμέρας ἐν ἐπισημότητι ὤφειλον νὰ ἐ-
παναλάβωσι. Καὶ δὴ, οἱ 500 οὗτοι Μακεδόνες (; !) συνῆλ-
θον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέψεως τοῦ Τσάρου ὑπὸ τὰ πα-
ράθυρα τοῦ οἴκου τοῦ ἀνθηγεμόνου στρατηγοῦ Κάουλθαρος,
ἐκεῖ δὲ εἰς ἑξ' ὀνόματι τῆς σεβαστῆς αὐτῆς ὁμνγύρεως
προσεφώνησε τῷ στρατηγῷ καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν νὰ δια-
βιβάσῃ εἰς τὸν αὐτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν τὰς εὐ-
χὰς τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ (sic) μετὰ τῆς παρακλήσεως
ὅπως ἡ Α. Α. Μ. ὁ Τσάρος φροντίσῃ περὶ τῆς ὅσον ἐνεστι
ταχύτερας ἐνώσεως τῆς Μακεδονίας μετὰ τῆς μητρὸς
Βουλγαρίας !!!

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΕΝ ΚΟΡΙΝΘΩ

(ΑΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Κόρινθος, 26 Μαΐου.

Πρὸ πέντε ἡμερῶν ἀφίκετο ἐνταῦθα νέος τις ὀνομαζόμε-
νος Γρηγόριος Κ. Ἀντωνιάδης, φοιτητῆς τριετῆς τῆς φιλο-
λογίας καταγόμενος ἐκ Θεσσαλονίκης· οὗτος ἦν υἱός, ὡς
λέγουσι καλῆς οἰκογενείας, περιπεσὼν ὅμως ἔνεκα ραδιοур-
γιῶν εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ πατρὸς του ἐστερήθη παντε-
λῶς τῆς βοήθειάς τούτου· μὴ δυνάμενος δὲ νὰ συντηρηθῇ
εἰς Ἀθήνας ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα, ἵνα ζητήσῃ θέσιν
διερμηνεύς παρὰ τῇ εταιρίᾳ τοῦ Ἴσθμου, ἀλλ' ἀποτυχὼν
διέμενεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ «Ἴσθμου»· εὐρισκόμενος εἰς
ἐλλείψιν χρημάτων, λαβὼν φαίνεται καὶ ἀπελπιστικὴν ἐπι-
στολὴν τοῦ πατρὸς του, τῆς ὁποίας τεμάχια εὗρον ἐντὸς
λεκάνης δὲν ἠδυνήθησαν δὲ, ἵνα τὰ συναρμολογήσωσι καὶ
ἴδωσι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, φαίνεται λοιπὸν ὅτι αὕτη ἡ
ἐπιστολὴ συνετέλεσεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν φρικτὴν αὐτοκτο-
νίαν—ὁ νέος οὗτος ἦτο 20—25 ἐτῶν, μετρίου ἀναστήμα-
τος, πρόσωπον ὡραιότατον, φυσιογνωμίαν γλυκεῖαν καὶ ἐν
γένει τὸ ὕψος του εὐγενές.

Χθὲς λοιπὸν περὶ τὴν 1 μ. μ. μετέβη εἰς τὸ δωμάτιον
του ἵνα κοιμηθῇ, μετὰ ἐνός δὲ τετάρτου ὕπνου τεταραγμέ-
νου ἐξύπνησεν· εἰς τὸ αὐτὸ δὲ δωμάτιον ἐκοιμάτο καὶ ἄλλος
τις· πάλιν δὲ κοιμηθεὶς μετὰ τετράρων ὕπνον ἡγέρθη τε-
ταραγμένος καὶ ἐρωτήσας τί ὥρα ἦτο ἔλαβε χαρτίον καὶ
ἔγραφεν, ἐν τῷ μεταξύ ὁ σύνοικός του ἐξῆλθεν ἔξω, μετὰ
ἡμῆς εἰαν δὲ ὥραν εὐρέθη ὑπὸ τῷ ξενοδόχῳ φονευμένος διὰ
ρβόλβου, κρατῶν αὐτὸ εἰς τὴν δεξιάν του χεῖρα καὶ τὸ ὁ-
ποῖον εἶχεν ἐκκενώσει· ἐνὸς τοῦ στόματός του, πάραντα δὲ
εἶχεν ἐκπινεύσει· ἄφθονον αἶμα ἔρρευσεν, καταπλημυρῆσαν

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 487)

Ἐνυμφεύθη ἐν Βατανίᾳ ἐν ἡλικίᾳ τριάκοντα πέντε ἐτῶν
μετὰ τῆς μονογενοῦς θυγατρὸς ἐμπόρου, οὗ ἐγενόμην συνέ-
ταιρος. Ἀπέκτησα δύο τέκνα, τὰ ὅποια ἀπώλεσα· ἡ σύζυ-
γός μου ἐπίσης ἀπεβίωσε. Πάντοτε ἐξακολουθῶ ἐμπορευό-
μενος καὶ εὐχαριστοῦμαι. Δύναμαι ν' ἀποσυρθῶ νῦν μετὰ
περιουσίας δύο ἑκατομμυρίων, ἴσως καὶ περιπλέον· δὲν εἶνε
μὲν αὕτη μεγάλη, ἀλλ' εἶναι τι. Δὲν ἀποσύρομαι ὅμως, θέ-
λω νὰ ἐργασθῶ ἀκόμη, ἀδιάφορον, ἕκαστος ἔχει τὰς ἑ-
ξεις του.

Ἐνεκα τῶν συμφερόντων τοῦ οἴκου μου ἦλθον εἰς Εὐ-
ρώπην.

Δὲν ἠθέλησα νὰ ἐπιτρέψω εἰς Ὀκεανίαν χωρὶς νὰ πληρο-
φορηθῶ ἐὰν ἔχω συγγενεὶς ἐν Γαλλίᾳ καὶ χωρὶς νὰ ἴδω αὐ-

τοὺς, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν. Εὐκόλως δὲ ἔμαθον ὅτι ἐ-
πεθύμουν.

Μετὰ τινος στιγμῆς σιωπῆς ἐξηκολούθησεν.

— Ἐξαδέλφη μου, εἰσθε εὐγενὴς γυνὴ καὶ καλὴ μήτηρ·
ἔπρεπε νὰ εἰσθε εὐτυχῆς, ἀλλὰ δὲν εἰσθε.

Ἡ Κεκιλία συνεκράτησεν ἀναστεναγμὸν, ἠρυθρίασε καὶ
ἐταπείνωσε τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Φίλιππος Δεβιλλιέρ ἐξηκολούθησεν.

— Συγχαρησάτέ μοι, διότι σὰς ὠμίλησα οὕτω μετὰ
παρρησίας ὀλίγον ἴσως ἀποτόμου. Γνωρίζω τί εἶνε καὶ τί θέ-
λει ὁ κ. βαρόνος Δεσιμαίζ. Παρουσιάσθην ἐνώπιόν σας μετὰ
τῆς βεβαιότητος τοῦ νὰ μὴ ἀπαντήσω τὸν σύζυγόν σας,
διότι δὲν ἐπιθυμῶ διόλου νὰ κάμω τὴν γνωριμίαν του.

Ἄς ὁμιλήσωμεν λοιπὸν διὰ σὰς. Ἐχετε δύο τέκνα, δύο
υἱούς· ἀλλ' ἐγὼ ἐνδιαφέρομαι διὰ τὸν ἕγγονον τῆς Βέρθας
Δεβιλλιέρ. Εἶνε χαριέστατος ὁ νεαρὸς μαρκήσιος Δεσα-
μαράνδ.

— ὦ ! ναί, εἶπε ζωηρῶς ἡ Κεκιλία, καὶ ὅταν θὰ τὸν ἴ-
δῃτε...

— Τὸν εἶδον, ἐξαδέλφη μου.

— Εἶδετε τὸν Παῦλον;

— Μάλιστα.

— Ποῦ λοιπόν;

— Εἰς τὸ οἰκοτροφεῖόν του. Μὴ δυσαρεστῇσθε, ἐξαδέλ-
φῃ μου, ἐνόμισα ὅτι ὤφειλον κατὰ πρῶτον νὰ ἐπισκεφθῶ

ὅλα τὰ ρούχα τῆς κλίνης· εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς τραπέζης τρεῖς ἐπιστολαὶ ἡ μὲν μία πρὸς τὸν Ξενοδόχον, δι' ἧς τὸν παρεκάλει νὰ μὴ ἐρωτήσῃ τὰ αἷτια τῆς αὐτοκτονίας του, νὰ πωλήσῃ τὰ πράγματά του διὰ νὰ πληρωθῇ διὰ τὸ ἐνοίκιον καὶ νὰ φροντίσῃ περὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ του καὶ νὰ ἀποστείλῃ τὰς δύο ἄλλας ἐπιστολάς τὴν μὲν πρὸς τὸν πατέρα του, τὴν δὲ διπλωμένην ἐν εἰδὲι κυλίνδρου περιέχουσιν καὶ ἄλλας ἐπιστολάς ἐντός, ἀπευθυνομένας· «πρὸς τὴν Κυρίαν Ἑλένην Βερνακιώτου παρὰ τῷ Ἀρσακίῳ»· ἐν ὑστερογράφῳ δὲ εἰς τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ξενοδόχον ἔλεγεν ὅτι τὸ ρεβόλβερ ἀνήκει εἰς τὸν ταγματάρχην! (δὲν ἐνθυμοῦμαι τὸ ὄνομά του) ἔμενε δὲ εἰς τὸ αὐτὸ Ξενοδοχεῖον καὶ οὗτος· τὰς ἐπιστολάς παρέλαβεν ὁ κ. Εἰρηνοδίκης, δὲν εὐρέθησαν δὲ ἐπ' αὐτοῦ οὔτε ἐν λεπτόν· περὶ τὴν 8ην δὲ ὥραν τὸν μετέφερον ἐντός ἀθλίου κάρρου εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ἐνθ' αὐτὸν ἀφῆκαν ἔξωθεν, σήμερον δὲ τὴν πρωίαν γενομένης νεκροψίας ἐβεβαίωθη ὅτι ἡ σφαῖρα δὲν ἐξῆλθε τῆς κεφαλῆς, ἀλλ' εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ ἐγκεφάλου, τὸν ἐνταφίασαν δὲ ἔξωθεν τοῦ περιτειχίσματος τοῦ νεκροταφεῖου.

II

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΩΔΙΚΕΙῳ

Ὁ Γεώργιος Παναγιωτόπουλος ἡ Ἀράπης ἐξ Ἀθηνῶν, εἰκοσιδύο μόλις ἐτῶν, κατηγορεῖται ἐπὶ ἀναίρεσει.

Τὴν νύκτα τῆς 9—10 Μαΐου 1881 συνδικεκέδαζεν ὁ κατηγορούμενος ἐφ' ἁμάξης μετὰ φίλων· μετὰ προηγουμένας ἐπισκεψείας ζυθοπωλείων καὶ οἶνοπωλείων περιήλθεν εἰς κατὰστασιν ἐνδιαφέρουσιν. . . τὴν δικαιοσύνην, πρὸ τῆς ὁποίας σήμερον παρίσταται ὑπόδικος.

Διήρχετο ἡ ἁμαξὰ ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῆς «Ἑρως», ἔξω τοῦ ὁποίου ἵστατο ὁ παθὼν Παναγῆς Βουλγαράκης, τυπογράφος, φίλος τῶν ἐφ' ἁμάξης· εἰς ἐξ αὐτῶν προσκαλεῖ τὸν παθόντα· ὁ κατηγορούμενος ὕβριζε τὸν παθόντα, ἡ ἁμαξὰ προχωρεῖ εἰς παντοπωλεῖον, ὅπου μετ' ὀλίγον καταφθάνει ὁ παθὼν ζητῶν ἐξηγήσεις καὶ προκαλεῖ. . . μίαν πληγὴν δι' ἐγγχειριδίου εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τῶν πλευρῶν ἐκ μέρους τοῦ κατηγορουμένου, ἥτις μετὰ εἰκοσιέξη ὥρας ἐπιφέρει τὸν θάνατόν του.

Ταῦτα πάντα συνέβησαν χωρὶς πολὺν κόπον· ὁ παθὼν ἐρωτᾷ ἀγὰ τί με ὕβρισε; » ὁ κατηγορούμενος πιδᾷ ἀπὸ τὴν ἁμαξάν, τρέχουν οἱ παρόντες νὰ τὸν κρατήσουν, ἀλλ' εἶνε ρωμαλαιοτέρος, ἀποσπᾶται, καὶ φέρει ὀρμητικὸν τὸν γρόνον του πρὸς τὸν παθόντα· ὁ παθὼν νομίζει ὅτι ἐδέχθη ἀπλούστατα γρόνον· μετ' ὀλίγον τὰ αἵματα τὸν ἐξάγουν τῆς ἀπάτης του. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ φονεὺς ἀναβιδάζεται ὑπὸ τῶν φίλων του εἰς τὴν ἁμαξάν του, ἐξακολουθεῖ τὰ τραγούδια του, διακόπτεται ὑπὸ ἐμετοῦ κτλ. κτλ.

Τούλάχιστον ἡ ὑπεράσπισις τείνει νὰ παραστήσῃ τὸν κατηγορούμενον ὡς περιεθρόντα, ἕνεκα τῆς μέθης, εἰς παντελὴ σύγχυσιν τῶν φρενῶν· ὕβριζε, λέγει, ἀνεξαιρέτως ὅσους συνήντα καθ' ὁδόν, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀδελφόν του, κατηλικώτατα. Ἰγποδοθεῖται δ' ἐν μέρει καὶ ὑπὸ τῶν δύο πρώτων μαρτύρων τῆς κατηγορίας, τῶν ἐποίων ὁμῶς αἱ σημεριναὶ καταθέσεις εἶνε ἀμφιβόλου πίστεως. Ἐνῷ ἄφ' ἐνὸς ἐμολογοῦσιν ὅτι δὲν ἐνθυμοῦνται σχεδὸν τίποτε, ἄφ' ἐτέρου προσπαθοῦσι νὰ ἐπαναλαμβάνωσιν, ὡς ἐπωδοί, μετὰ πλείστων λεπτομερειῶν, ὅτι ὁ κατηγορούμενος ἦτο μεθυμένος· ἀποσιωπῶσι δὲ τὰ περὶ τῆς ζωρότητος τῶν ἀνταλλαγείων ἐκτέρωθεν ὕβρεων καὶ τοῦ μπάτσου, τὸν ὁποῖον ἔφαγεν ὁ κατηγορούμενος ἀπὸ τὸν παθόντα· αὐτὰ κατετίθησαν ὑπὸ τοῦ ἁμαξηλάτου.

Ἐκ τῆς ἀποφάσεως τῶν κκ. ἐνόρκων θὰ πληροφορηθῶμεν

τὸν Παῦλον Σαμαράνδ. Ἀγνοεῖ ὅτι εἰμὶ συγγενῆς του, μόνον εἶπον αὐτῷ ὅτι ἤμην φίλος τῆς μητρός του. Συνωμιλήσαμεν πλέον τῶν δύο ὥρων, καὶ χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ, τὸ ἀγαπητὸν παιδίον μου ἔδωκε πληροφορίας τινάς, τὰς ὁποίας δὲν ἐγνώριζον. Θέλετε νὰ μάθητε ποίαν ἐντύπωσιν μοὶ ἐνεποίησεν ὁ υἱός σας, ἐξαδέλφη μου; Μὲ κατέθελξεν. Ἡ ἀγάπη του πρὸς σᾶς δὲν εἶνε συνήθης, εἶνε λατρεία· ἀγαπᾷ πολὺ ἐπίσης τὸν μικρὸν ἀδελφόν του ὅσον δὲ διὰ τὸν κ. Δεσιμαῖζ. . .

— ὦ! κύριε, κύριε! διέκοψεν ἡ Κεκιλία διὰ φωνῆς ἰκετευτικῆς.

— Ἀλλὰ πρέπει νὰ σᾶς εἶπω, διατί ἦλθον πρὸς συνάντησίν σας. Εἰσθε σεῖς καὶ ὁ υἱός σας, οἱ μόνον μου συγγενεῖς, πᾶσα ἡ οἰκογένειά μου· ἐάν ἔχῃτε ἀνάγκην ἀληθοῦς φίλου, ἐξαδέλφη μου, οὗτος εἶνε ἐνώπιόν σας· εἶμαι ὑπὸ τὴν διάθεσίν σας, ἐάν ἡ ὑπερηφάνεια ὑμῶν ἢ κἄνεις ἄλλος λόγος δὲν σᾶς ἀναγκάζῃ νὰ ἀπωθήσῃτε τὴν χεῖρα, τὴν ὁποίαν τείνω πρὸς σᾶς.

Τῆς Κεκιλίας τὸ ὥχρον καὶ ὠραῖον πρόσωπον κατέκλυσαν τὰ δάκρυα.

— ὦ! ἐξαδέλφ' μου, ἐξαδέλφ' μου, εἶπεν αὕτη μετ' ἀπεριγράπτου τόνου.

— Καλῶς, εἶπεν ὁ κ. Δεβιλλιέρ. Τώρα, εἶπατέ μοι τί δύναμαι νὰ πράξω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τοῦ Παύλου Σαμαράνδ.

— ὦ! εἰσθε ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ! ἐπεφώνησεν ἡ βαρόνη μετὰ τινος ἐξάψεως.

— Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν ταύτην, ὑπέλαβεν ὁ κ. Δεβιλλιέρ γλυκὰ μειδιῶν.

— Οὐδὲν δύνασθε ὑπὲρ ἐμοῦ νὰ πράξητε, ἐξαδέλφ' μου, διότι οὐδὲν νῦν δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν τύχην μου· ἀλλὰ ὁ Παῦλος, τοῦ ὁποίου εἰσθε ὁ μόνος συγγενῆς, ὁ Παῦλος ἔχει ἀνάγκην ὑμῶν!

Καὶ ἡ Κεκιλία ἀφηγήθη τῷ κ. Δεβιλλιέρ τὸν ὀδυνηρὸν βίον, ὃν διάγει, ἄφ' ὅτου ἐνυμφεύθη τὸν κ. Δεσιμαῖζ, καὶ τελευταῖον τοῦ ἀνταλλαχθέντας τὴν πρωίαν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου της λόγους.

Μακρὰ ἐπηκολούθησε σιωπὴ. Ὁ κ. Φίλιππος Δεβιλλιέρ διελογίζετο.

— Βλέπω ὅτι εἰσθε γενναία! Ὅθ' ἔχῃτε θάρρος νὰ ὑποστῇτε μεγίστην τινα θυσίαν;

— ὦ! τί δὲν θὰ ἐπραττον ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ μου!

— Τότε δὲν θὰ ὀπισθοδρομήσητε πρὸ οἰκασθήποτε θυσίας;

— Ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός του;

— Μάλιστα, ὑπὲρ τοῦ μέλλοντός του.

— Ποίαν λοιπὸν θυσίαν ὀφείλω νὰ κάμω;

— Νὰ ἀποχωρισθῇτε τὸν Παῦλον.

— ὦ! εἶπε.

Καὶ κατέστη κάτωχρος.

κατά πόσον ή τότε μέθη του κατηγορουμένου ήδυνήθη νά τον εύεργετήση σήμεραν. Ἀλλά, μά τήν ἀλήθειαν, δέν δύναμαι καλά καλά νά χωνεύσω ὅτι μέ ὀλίγον κρασί εἰς τὸ στομάχι καί μέ ἕνα μαχαίρι εἰς τήν ζώνην τόσον εύκολα δύναται κάνεις νά ἱκανοποιητῇ τήν παλληκαριά του, — καί βρῖθῃ τὸ πινάκιον τοῦ Κακουργοδικείου ἀπὸ τοιαύτα; δίκας —, καί τόσον εύκολα νά τοῦ λέγῃ ὕστερον ὁ νόμος :

Ἀφρώνται σοι αἱ ἁμαρτίαι !

Η ΛΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ « Ἀρμονίᾳ » :

Τὸ ἐν Κουλουκίῳ δράμα ἔληξε τῇ 11 τῆς νυκτός τοῦ παρελθ. σαββάτου πρὸς τὴν κυριακὴν ὡς συνήθως τὰ τοῦ εἵδους αὐτοῦ λήγουσιν, ὁπότεν καλῶς ἐκτελῶνται διὰ τῆς ἀποτίσεως, δηλονότι τῶν ἀπαιτηθέντων λύτρων ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ Τσιρίτογλου καί τῆς ἀπολύσεως τῶν αἰχμαλώτων εἰς ἀπόστασιν 8 περίπου ὥρων ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἀπαγωγῆς.

Καί οὕτω συμμορία 32 κακούργων, φέρουσα 12—13,000 μετζίτιων, τὸν ἰδρώτα τῆς ἐργασίας τόσων τιμίων ἀνθρώπων, ἀπέρχεται ἀτιμώρητος, μέχρις ὥρας τοῦλάχιστον, εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Κελεμεσιού ὅρους Πενταδάκτυλος (Μπέσ βαρμάκ), ἵνα καυχήθῃ ἴσως μετ' οὐ πολὺ ἐν ἀφρόνοις σπονδαῖς ρακῆς καί ἥχοις βαγλαμά, ὅτι διεπράξατο μίαν τῶν θραυτετέρων ληστειῶν, αἵτινες ἀπὸ Κατιρτζή-Γιάννη μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἀναφέρονται ἐν τοῖς περὶ ληστείας χρονικοῖς.

Ἀκόμη δέν συνήλθομεν ἐκ τῆς προξενηθείσης καταπλήξεως, καί ἐνῷ διετελοῦμεν δικαίως ὑπὸ τὰς θλιβεράς ἐντυπώσεις τοῦ ἐν Κουλουκίῳ συμβάντος, νέον καί ἐπίσης θρασὺ ληστρικὸν κατόρθωμα ἀγγέλλεται ἡμῖν ἐξ Ἑφέσου.

Ὁ πονηρὸς καί ἀδάμαστος γερολήσταρχος Ἀνδρέας, ὅστις εἶχε κατ' αὐτὰς μικρὸν λησμονηθῇ, ἐλλοχεύων μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Ἑφέσου καί τῶν δασωδῶν ὁρέων τοῦ Κιρκινσέ, ἐκαρὰδόκει, ὡς φαίνεται, εύκαιρίαν πρὸς καλὴν τινα λείαν. Ἡ περίστασις ἦν ἤδη κατάλληλος· πάντων ἡ προσοχή ἦν ἐστραμμένη πρὸς τὴν διαφεύγουσαν συμμορίαν τοῦ Τσιρίτογλου, ἅπασαι σχεδὸν αἱ ἐνέργειαι εἶχον περιορισθῇ εἰς τὴν σύλληψιν τῶν διὰ χρυσοῦ πεφορτωμένων 32 Ζεϊβέκων τοῦ Παφί. Στρατιῶται καί χωροφύλακες, ἱππεῖς καί πεζοὶ εἶχον τραπεῖ ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν αἰχμαλωτησάντων τοὺς ἐπιβάτας τῆς « Βελλόνα », ὅτε περὶ τὴν 7 1)2 μ. μ. τῆς Τρίτης 17 τρέχ. ὁ ἐκ Σάμου γηραιὸς λήσταρχος ἀναφανεῖς ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἀγιασουλουκίου καί Κιρκιντσέ ὁδοῦ συνέλαβεν ὁλόκληρον συνωδίαν χωρικῶν, ἐπιστρεφόντων ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐκλέξας δύο τῶν πλουσιωτέρων ἀπήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὰ ὄρη.

Οἱ δυστυχεῖς ἐφ' ὧν ἔπесен ὁ κλῆρος οὗτος ὁ ἀπαίσιος, εἰσὶν ὁ Χαδζή Μανώλης Πανέογλους καί ὁ Χ. Μπουμπές μετὰ τῆς μικρᾶς θυγατρὸς αὐτοῦ, παρ' ὧν ζητοῦνται λύτρα 2,000 λίραι.

Ὁ Μουδῖρης Κιρκιντσέ πληροφορηθεὶς τὸ γεγονός ἀπέστειλε πάραυτα πρὸς καταδίωξιν τῆς συμμορίας τὴν ὑπ' αὐτὸν μικρὰν δύναμιν, εἰδοποίησε δὲ καί τὸν ἐν Ἀγιασουλουκίῳ λοχίαν τῆς χωροφυλακῆς ὅστις ἐξῆλθεν ἐπίσης μετὰ 4 χωροφυλάκων. Ταῦτα δὲ διεμνήνθησαν καί ταῖς ἐν Νέα Ἑφέσῳ ἀρχαῖς. Τέλος καί ἐντεῦθεν ἀπεστάλη δι' ἐκτάκτου ἀτμαμαξοστοιχίας εἰς Ἀγιασουλούκιον ἀπόσπασμα ἐκ 40 ἀνδρῶν. Κατὰ νεωτέρας καί αὐθεντικὰς εἰδήσεις ἃς ἐξ Ἀγιασουλουκίου ἐλάβομεν χθὲς 4 μ. μ. οἱ λησταὶ ἀπέλυσαν τὸν ἕνα ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Χ. Μπουμπέ μετὰ τοῦ θυγατρίου του. λαβόντες γενναῖον χρηματικὸν ποσόν, ἀποσυρθέντες δὲ εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κετσέ-Καλὲ παρὰ τὸ Κοσβουνάριον ζητοῦσιν ἔτι λίρας ὅθ. 600 διὰ τὸν Χ. Μανόλην ὅστις εἶναι ὁ πρὸ 2

— Τοῦτο σᾶς τρομάζει, ἐννῶ, ὑπέλαβεν ὁ κ. Δεβιλλιέρ, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τῷ βίῳ ἀνάγκαι ἃς πρέπει νά ἀποδεχώμεθα. Ὁ Παῦλος θὰ ἦνε ὁ υἱός μου καί θὰ σχηματίσῃ περιουσίαν, σᾶς τὸ υπόσχομαι. Μετὰ τινα ἔτη θὰ ἐπανέλθῃ πλησίον σας πλούσιος, εύτυχῆς, ἔχων τὴν πείραν τοῦ βίου, καί ἵα δυνήθῃ τότε νά λάβῃ ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἣτις μεταμορφοῦται τὴν θέσιν καί τὸν βαθμόν, ἅτινα ἀνήκουν εἰς πάντα νοήμονα ἄνθρωπον, ὅστις θέλει νά ἦνε ὠφέλιμος εἰς τὴν χώραν του.

Ἡ βαρόνη ἦτο λίαν ἀναποφάσιτος. Ν' ἀφήσῃ τὸν υἱόν της νά μεταβῇ τοσοῦτον μακράν ! Καί ἡθιάνετο ἐν ἐκυτῇ νέους φόβους, ἄλλας ἀνισυχίας.

Ὁ κ. Δεβιλλιέρ προσέθεσεν ἀκόμη λόγους τινας οὔτινες διεσκέδασαν τοὺς τελευταίους δισταγμοὺς τῆς μητρὸς.

— Μάλιστα, μάλιστα, εἶπεν, ἔχετε δίκαιον· ὀφείλω νά τὸν ἀπομακρύνω· εἶνε ἀνάγκη σκληρὰ εἰς ἡν ὀφείλω νά ὑποκύψω θὰ κλαίω τὴν ἀπουσίαν του, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θὰ ἦμαι ἥσυχος. . . Σᾶς παραχωρῶ τὸν υἱόν μου· μάλιστα συναινῶ, θὰ τὸν παραλάβητε. Θὰ ἔχω τὴν γενναιότητα. . . Ὡ ! ὑπὲρ τῆς εύτυχίας του ! . . .

— Θὰ ἀναχωρήσωμεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας.

— Τόσον γλίγωρα !

— Μὲ περιμένουν ἀνυπομόνως ἐν Βαταυίᾳ.

— Δέν θὰ τὸν ἀγαπᾶτε πολὺ ;

— Ὡς υἱόν μου.

— Καί ὁ Παῦλος θὰ σεβασθῇ καί θὰ σᾶς ἀγαπήσῃ ὡς πατέρα του.

Αἱ τρεῖς ἡμέραι παρήλθον ταχέως.

Ἡ Κεκιλία κρατοῦσα τὸν νεαρὸν υἱόν της ἀπὸ τῆς χειρὸς συνώδευσε τὸν κ. Βιλλιέρ καί τὸν ἀγαπητόν της Παῦλον μέχρι τοῦ γραφείου τῶν δημοσίων ὀχημάτων.

Ὁ ἀποχαιρετισμὸς ὑπῆρξε συγκινητικὸς, ἐκλαυσαν πολὺ. Τὴν ἐσπέραν ἡ Κεκιλία εἶπεν εἰς τὸν σύζυγόν της.

— Ὁ Παῦλος ἀνεχώρησε.

— Ποῦ ; ἠρώτησεν ὁ βαρόνος μετ' ἀδιαφορίας.

— Εἰς Ὡκεανίαν.

— Ἀ ! Καί τί μέλλει νά πράξῃ ἐκεῖ ;

— Νὰ μάθῃ μίαν τέχνην.

ΚΑ'

ΕΝ ΒΑΤΑΥΙΑ :

Διέλθωμεν διάστημα δωδεκαετῆς.

Ἡ Κεκιλία μένει χήρα τὸ δεῦτερον. Ὁ βαρόνος Δεσιμσιζ ἀπεβίωσεν ἐκ παραλυσίας τοῦ ἐγκεφάλου· αἱ καταχρήσεις τὸν ἐφόνευσαν. Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν, ἔμεινεν εἰς τὴν χήραν καί τὸν υἱόν της ὀκτὼ χιλιάδων φράγκων πρόσδοδος. Τὸ εἰσόδημα τοῦτο εἶνε ὀλίγον.

Ἐὰν ἔζη τρία ἢ τέσσαρα ἔτη περιπλέον, ὁ βαρόνος Δεσι-

1)2 ἐτῶν συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ Κιοῦρτ-Όσμάν καὶ διαφυγών.

Ἀριθ. 4584.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι κακόβουλοι τινες χάριν ἰδίων σκοπῶν καταστρέφουσι τὰς πανταχοῦ τῆς πόλεως τοποθεθεῖσας κρήνας, μέχρι δὲ τοῦδε ἀπὸ μικροῦ ἀνηγγέλην εἰς τὸ ὑδραυλικὸν γραφεῖον τοῦ Δήμου, ἡ καταστροφή δεκαπέντε κρηνῶν ἐκ τῶν ἐσχάτως τοποθετηθεῖσων περὶ τούτου εἰδοποιήθη ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐνταῦθα Διοικητικῆς ἀστυνομίας· ἐπειδὴ δὲ ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ἀθηναίων δὲν ἔχει, ὡς γνωστὸν, ἀστυνομικὰ καθήκοντα, ἡ Διοικητ. ἀστυνομία φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἐπαρκεῖ ὅπως προλαμβάνῃ τοσαύτας κακοβούλους πράξεις, ἀφορώσας εἰς ἐκλογικὸν σκοπὸν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ φερούσας μεγίστην ζημίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως καὶ μάλιστα εἰς καιρὸν θέρους, παρακαλοῦνται οἱ συμπολίται ἡμῶν, ὅπως, συντρέχοντες τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ ἔχουσι δικαίωμα καὶ καθήκον, ἐπιβλέπωσι τὴν ἀσφάλειαν τῶν κρηνῶν καὶ καταγγέλωσιν ἡμῖν τοὺς δράστας τῶν ἀνωτέρω πράξεων.

Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἑτέρα κακόβουλος πράξις ἐνηργήθη εἰς τὸ δημοτικὸν ὑδραγωγεῖον περὶ τὸ Ἀμαρούσιον, ἐξ ἧς ἐθολώθη τὸ πόσιμον ὕδωρ τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐλήφθη περὶ τούτου ἡ δέουσα πρόνοια, ὅπως ἐπιτηρεῖται τὸ ὑδραγωγεῖον.

Ἀθῆναι τῇ 26 Μαΐου 1883.

Ὁ Δήμαρχος

Δ. Ε. Σουτζός.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Κων(πολεις, 7 Ἰουνίου. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀσχλεῖται σχεδὸν καθ' ἐκάστην περὶ τοῦ ζητήματος τῶν εἰσκατῶν ἐν Ἀρμενίᾳ μεταρρυθμίσεων, ὧν τὸ σύνολον δὲν ἀπεφασίσθη εἰσέτι. Βεβαίονται ἐν τούτοις ὅτι πολλοὶ διονικηταὶ χριστιανοὶ διορισθήσονται εἰς Ἀρμενίαν.

Βεβαίονται ἐπίσης ὅτι ἡ Πύλη θέλει ἀπευθίνει πρὸς τὰς ὑπογραψάσας τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου Δυνάμεις διακοίνωσιν διαλαμβάνουσιν κατ' οὐσίαν ὅτι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων χρῆζούσης δαπανῶν μεγάλων, ἡ Πύλη παρακαλεῖ τὰς Δυνάμεις νὰ τακτοποιήσωσι τὰ ὑπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου ἀπορρέοντα οἰκονομικὰ ζητήματα.

Ἀλεξάνδρεια, αὐθιμερόν. Ὁ Καδρὴ πασᾶς ἀνεχώρησε. Τὸ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν Σολεῦμάν, ἀρχηγὸν τῶν ἐμπρηστῶν τῆς Ἀλεξάνδρειας, καὶ εἰς καταναγκαστικὰ ἔργα 18 ἀξιωματικῶν συνενόχων τοῦ Σολεῦμάν.

Παρίσις, αὐθιμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 427. Γαλλικὴ ράντα (rente) 108,40. Τουρκικὸν δάνειον 11,40. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακὸν 369,25. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25,30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Στρατιώτης τις τοῦ πεζικοῦ μεταβάς εἰς τὴν ἐν Ἀμπελοκήποις ἐγειρομένην ἀποθήκην τοῦ Σπύρου Πυρρῆ ἔκλεψεν ἓκ τινος κιβωτίου τοῦ ἐπιστάτου σήμερον τὴν πρωΐαν τρεῖς ὕδραγμα, ἐν 25δραχμον καὶ 1.60 εἰς χαλκόν, ἐν ζεῦγος

μαῖζ δὲν θ' ἄφινε τὴν σύζυγον καὶ τὸν υἱόν του. Καὶ ἴσως τοῦτο θ' ἀπέβαινεν εἰς καλὸν τοῦ νεανίου, ὅστις ἠναγκασμένος νὰ ἐργάζεται, ἵνα ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του, ὁ Λέων Δεσιμαῖζ, δὲν ᾔθελε ν' ἀποκτήσῃ ἕξεις τῆς ὀκνηρίας καὶ τῆς ἡδυπαθείας, θὰ ἡδύνατο εὐκόλως ν' ἀποφύγῃ ἐπικινδύνους τινας συναναστροφὰς καὶ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνουσίας τῶν ἀέρων.

Ἡ φύσις τοῦ Λέοντος ἦν ἐκ γενετῆς κακὴ· ὁμοίαζε τὸν πατέρα του. Μάτην ἡ Κεκιλία προσεπάθησε νὰ ἐπνεύσῃ αὐτῷ ἀγαθὰ αἰσθήματα· δὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῷ ἡ γόνιμος γῆ διὰ τὸν ἀγαθὸν σπόρον.

Ποία διὰφορὰ μεταξὺ Λέοντος καὶ Παύλου. Δὲν ὁμοίαζον διόλου! Ἡ φύσις ἔδωκεν εἰς τὸν πρωτότοκον ὅ,τι ἡρνήθη εἰς αὐτόν. Πόσον ἀνυπομόνως ἀνέμενε μίαν ἐπιστολὴν τοῦ Παύλου τῆς. Καὶ μὲ πόσῃ χαρὰν τὴν ἀνεγίνωσκεν.

Ἐν Βαταυίᾳ ὑπῆρχε μεγάλη ἐργασία.

Ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ κόσμου καὶ ἐξ Εὐρώπης ἰδίως ἤρχοντο πολυάριθμα πλοῖα ἀνήκοντα εἰς μεγάλους ἐροπλιστάς. Νέα καταστήματα, νέα πρακτορεῖα ἀποκαθίσταντο καὶ εὐήμερον, ἐνῶ τὰ πρὸ πολλοῦ ἀποκατεστημένα ἐπλούτου ἐκτάκτως.

Ἀπὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν ὁ Παῦλος Σαμαράνδ ἦτο ὁ τέταρτος συνέταγος τοῦ οἴκου τοῦ ἐξαδέλφου του, οὗ ἡ ἐταιρικὴ ὑπογραφή ἦν Φίλιππος Δεβιλλιέρ καὶ Σα.

Ὁ κ. Δεβιλλιέρ λίαν γνωστὸς καὶ ἀπὸ πολλοῦ διατελὼν

εἰς ἀμεσον σχέσιν μετὰ τῶν Βουγγησίων ἐποιεῖτο κατ' ἔτος μέγιστα κέρδη δι' ἀνταλλαγῆς προϊόντων τοῦ ἀρχαίου κόσμου μετ' ἐπείνων τῶν ὠκεανείων νήτων. Αἱ προμήθειαι αὐτοῦ ἤρχοντο ἐξ Ὀλλανδίας Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας· ἀλλὰ πολλάκις ἠναγκάζετο ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τινα ἀγγλικὸν τῆς Βεγγάλης οἶκον, ὅστις ἦν μεγάλη ἀποθήκη παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, τοῦ ὁποῦ οὗ πρῶτος ἐταῖρος ἦν ὁ Οὐίλλιαμς Γλάνδας, φίλος του.

Ἡμέραν τινὰ, πλοῖον τοῦ οἴκου Γλάνδας, ἀφίκετο εἰς Βαταυίαν, τοῦ ὁποῦ οὗ πλοίαρχος ἦν κομιστὴς ἐπιστολῆς διὰ τὸν Φίλιππον Δεβιλλιέρ. Ἀναγνούς ὁ ἔμπορος αὐτὴν ὠχρίασε.

— Λοιπὸν; ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος.

— Ὁ κ. Οὐίλλιαμς Γλάνδας δὲν ὑπάρχει πλέον. Αἰσθανόμενος τὸ τέλος τοῦ ἔλαβε τὴν δύναμιν νὰ σᾶς γράψῃ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὴν ὁποίαν μοῦ ἔδωσε ἡ θυγάτηρ του. Ἡ δεσποινὶς Λουκία εἶναι καταλυπημένη.

— Θὰ μείνητε πολλὰς ἡμέρας ἐν Βαταυίᾳ;

— Ἐλπίζω νὰ ἀναχωρήσω αὔριον τὸ ἑσπέρας.

— Καὶ θὰ μεταβῇτε κατ' εὐθείαν εἰς Καλκούταν;

— Μάλιστα κατ' εὐθείαν.

— Τότε λοιπὸν θὰ ἔλθω μαζὺ σας.

(ἀκολουθεῖ)